

вата драма, даже както е предадена отъ самия Яворовъ. Когато той по поводъ инцидента у Тихови ѝ казва: »бива ли така да постъпвашъ«, макаръ че по показанията на свидетелитѣ неговата груба бележка е била причината затова, тя му отговорила: »ами когато фиксирашъ чуждитѣ жени« и добавила: »при такъвъ животъ по-добре е да се раздѣлимъ«. Презъ това време тя била до вратата на спалнята му, гдето искала да влезе, като намервала че сж излишни повече обяснения, за да ходи по нейна инициатива въ спалнята му, както той твърди. Яворовъ отговаря на последнитѣ нейни думи: »щомъ е така работата добъръ пжтъ, лека нощъ, азъ си отивамъ да спя«. Ясно е отъ думитѣ на Лора, че тя е твърдо решена да се раздѣли съ Яворова и съ това решение се раздѣля тази нощъ. Кое би накарало следователно Лора, която така рѣзко се раздѣля нея нощъ съ Яворова, Лора, която е дала доказателства че, право или криво, не държи много на общественото мнение, да се откае отъ живота и посегне върху себе си, когато ѝ предстои да се раздѣли съ мжжа, за да живѣе така, както тя разбира и иска, още повече, че обществото е считало този бракъ за несъответствующъ и нѣмало да има никаква изненада за него.

Яворовъ напоследъкъ поради своитѣ занимания въ театъра и много други работи, не можелъ да удовлетвори поне отчасти желанията на своята млада жена и тя се оплаквала на своята интимна приятелка Рада Бонева затова.

Ако Яворовъ е посегналъ на живота си, защото той безъ Лора е празенъ и бесмисленъ, той можеше да направи това и въ единъ по-послешенъ моментъ, когато е билъ подъ тяжеститѣ на неджзитѣ отъ първия вистрелъ.

Записката, която той е написалъ преди да стреля върху себе си: »Лора се застреля сама«, сжщо не е нѣщо естествено и приемливо, защото когато човѣкъ се отвлече до тамъ, щото да заглуши най-силното чувство на самосъхранение, той не може да мисли да освѣтлява и предпазва общественото мнение отъ заблуждения, още повече